

سمینار و آرزوهایی که در دل می‌پرورد...

ستاره عباسی

با سلام و درود خدمت شما. علاقه داشتم که به عنوان یکی از زندانیانی که تجربه زندان‌های شهرستان را داشته، نکاتی را از طرف کمیته برگزار کننده با شما در میان بگذارم.

خواسته‌ها و آرزوهای بسیاری برای این سمینار داشته و داریم. همه دست‌اندرکاران برگزاری سمینار از روزهای نخست تدارک سمینار به سهم خود کوشیده‌اند، گستردگی و تنوع این گردهمایی را در همه زمینه‌ها مورد نظر داشته باشند و تامین کنند. * بر ما آشکار بود که زندانیان سیاسی ایران، طیفی یک دست و یک نظر نیستند. هماهنگی و تامین نظر طیفی چنین گسترده و گوناگون، اگر نه کاری ناممکن، ولی سخت و صعب است. به ویژه آن که پراکندگی جغرافیایی همه ما، از داخل کشور گرفته تا کشورهای اروپایی و آمریکا و کانادا، مشکلی جدی برای تبادل نظر فعال و موثر مابین تک تک زندانیان سیاسی فراهم می‌آورد. برای داخل کشور، سانسور و اختناق سیاسی، عدم تضمین جانی زندانیان سیاسی کنونی و سابق و دستگیری‌های بی-محابای مخالفین توسط نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی، بخشی دائم از زندگی سیاسی در ایران تحت سیطره حکومت اسلامی است. در چنین وضعی، روشن است که امید به تماسی گسترده با فعالین داخل کشور، با توجه به خطراتی که از سوی رژیم برای این دوستان و رفقا متصور است، نمی‌تواند به صورتی وسیع، همه جانبه و آشکار تحقق یابد. این کاستی‌ای است که از همین آغاز بر آن اذعان داریم و رفع این کاستی با سرنگونی تمامیت رژیم جمهوری اسلامی پیوند خورده است.

* با این حال، این گستردگی و گونه‌گونی، فقط در عرصه سیاسی و نظری نبوده و نیست. تنوع قومی و فرهنگی زندانیان سیاسی نیز بایستی بازتابی شایسته در این گردهمایی داشته باشد. برای ما مهم بود و هست که از زندان‌های کردستان، آذربایجان، سیستان و بلوچستان، خوزستان، گیلان و مازندران، بوشهر و شیراز و اصفهان و خلاصه همه آن جاهایی تاکنون درباره آن‌ها کمتر گزارشی منتشر شده است را در این سمینار داشته باشیم. مگر نه اینکه همایش ما سراسری بایستی باشد و برای همه سرزمین ایران است؟ پس بایستی می‌کوشیدیم و از همه راه‌های ممکن نیز کوشیدیم تا پیام خود را به هم‌بندیان نادیده خود برسانیم.

از اواخر نوامبر ۲۰۰۴ تا روزهایی که به برگزاری سمینار نزدیک شده بودیم، از همه امکانات و روابط موجود برای خبر رسانی به هم‌بندیان و یافتن هم‌زنجیران نادیده‌امان کوشیدیم. از انتشار وسیع اخبار و اطلاعات از طریق اینترنت گرفته تا مصاحبه‌های رادیویی، از جلسات پالتاک گرفته تا تماس‌های وسیع با فعالین و علاقمندان به سمینار، در شهرها و کشورهای مختلف، از ساعت‌ها و روزها بحث اقناعی برای رفع نگرانی‌های برخی از دوستان و رفقا گرفته تا برخورد صبورانه با حملات و انتقاداتی که الزاما از موضع دلسوزی و ارتقای کیفیت کار سمینار صورت نمی‌گرفت. با این حال، می‌دانیم که هنوز نیز بسیاری از آنانی که می‌خواستیم و می‌خواهیم صدایمان به آن‌ها برسد، هنوز از ما خبری دریافت نکرده‌اند و صدای ما بایستی رساتر از این‌ها شود.

* سودای برگزاری سمیناری با کیفیت و کارایی خوب و قابل قبول نیز، از دیگر آرزوهای کمیته برگزارکننده بوده است. توجه به کیفیت بحث‌ها، طرح بحث‌ها از نقطه نظرات مختلف و حضور دیدگاه‌های گونه‌گون در برنامه‌های سمینار نشانی از چنین تلاشی است که در حد مقدورات و محدوده زمانی سمینار برای تحقق آن کوشیده‌ایم. فشرده‌گی بحث‌ها نشان می‌دهد که علی-رغم کوشش ما، امکان بازتاب همه رنگارنگی فکری، هنری، نظری و تجربی در مجاللی کوتاه و در اولین گردهمایی‌ای از این دست، ممکن نیست. اگر ضرورت طرح گسترده‌تر این موضوعات وجود داشته و دارد، پس بهتر است به جای تلاش غیرواقع-بینانه برای تحقق همه خواسته‌ها در یک سمینار سه روزه، راهی برای تداوم چنین جلسات و گردهمایی‌هایی بیابیم.

می‌دانیم و آگاهیم که بسیاری از کارها بهتر می‌توانسته است انجام شود، می‌دانیم و آگاهیم که بسیاری از ایده‌ها و نوآوری‌ها، مجال بروز در اولین همایش مشترک‌مان را نیافته است. و در عین حال، می‌دانیم و آگاهیم که "آغاز هر کار، مشکل‌ترین قسمت

آن است." پس اکنون که با حضور و پشتیبانی تک تک ما، چنین کاری آغاز شده است، بکوشیم که روزها، ساعات و دقیقای
پربار را داشته باشیم، شاید که ره توشه‌ای باشد برای قدم‌هایی سنجیده‌تر، همه‌جانبه‌تر و پربارتر.

با تشکر از همه شما.

از طرف کمیته برگزارکننده، ستاره عباسی